

Nr 14.

Av herr **Bengtsson** i Göteborg, om kallortstillägg åt vissa gränsuppsyningsmän och gränsridare i övre Norrland.

På grund av det i övre Norrland rådande oblida klimatet med dess stränga vintrar och dyra levnadsförhållanden komma stora skiljaktigheter att uppstå i de förmåner, som bland andra beredas tullverkets personal, och detta mest för gränsridare utmed finska gränsen.

Kostnaderna för vinterutrustning, bränsle och lyse, pälsar m. m. måste ju för denna personal bliva avsevärt större än för kamrater vid sydligare platser.

Vid de flesta norrländska platser äro till följd av vinterns längd och hårdhet prisen å livsförnödenheterna många gånger onaturligt höga. Skatterna äro i många socknar över 10 kronor pr bevillningskrona till kommunen, vartill kommer krono-, präst- och vägs katt, då däremot många sydligare platser stanna vid en kommunalskatt av 5 och 6 kronor och till och med mindre pr bevillningskrona för att inte tala om de ovanligt höga vägs katterna i Norrland. Det torde också böra omnämnas, att tullpersonalen i det sydligare Sverige är försedd med vaktpälsar, medan gränsridare utmed finska gränsen, som skola patrullera en lång sträcka till häst och till fots, icke anses behöva någon päls, åtminstone hava icke vederbörande sörjt för detta.

Det synes därför vara rättvist, att dessa olika förhållanden på ett eller annat sätt utjämnas, och den lämpligaste formen i detta avseende torde vara tilldelande av så kallade kallortstillägg, vilket tillägg torde sättas lika för gränsridare som för gränsuppsyningsmän.

Gör man en jämförelse mellan gränsridare och andra statens tjänstemän, exempelvis vid telegraf och järnvägar, så finner man, att vid dessa kårer i Norrland tjänstgörande personal åtnjuter kallortstillägg, jämte

andra förmåner. Sålunda har t. ex. Gellivara församlings skolråd hos Kungl. Maj:t anhållit om anvisande av medel för underlättande av skolgång för skolpliktiga barn tillhörande järnvägspersonalen vid statsbanelinjen Lina älv—Kalixfors. Järnvägsstyrelsen tillstyrker för sådant ändamål 10 kronor i månaden under årets läseterminer för vart barn. Järnvägspersonalen har även möjlighet att vid uppstående ledighet inom respektive befattningsgrader efter ansökan kunna bli transporterad till annan, sydligare belägen ort i riket, då däremot gränssridarnes tjänstgöring är nära nog permanent.

På grund av vad jag här ovan anfört hemställes härmed vördsamt,

att Riksdagen måtte besluta, att tre gränsuppsyningsmän och nittio gränssridare med tjänstgöring vid finska gränsen skola från och med den 1 januari 1915 komma i åtnjutande av ett kallortstillägg av 168 kronor pr man och år, motsvarande 15 % av begynnelselönen, samt för detta ändamål öka anslaget till tullverket med 15,624 kronor.

Stockholm den 20 januari 1914.

Magnus Bengtsson.
